

— Μὰ δὲν μοῦ λὶς πῶς εἶσαι διὰ δέσιμον ! εἶπεν ἡ εὐσαρκος κυρία Γαρουφαλιά ἀγανακτοῦσα. Μὰς ἔχεις ἀπὸ τὰ χθὲς ἀνω κάτω ὁλους μὲ αὐτὸ τὸ ταξίδι. Ἀποφάσεις τέλος πάντων θὰ πᾶς ἢ δὲν θὰ πᾶς ;...

*

Ἀλλὰ μὴ πῶς ἦτο εὐκὺλον πρᾶγμα αὐτὸ τὸ ὅποιον τόσον ἀρελῶς τὸν διέτασσε νὰ πράξῃ ἡ σύζυγός του ;

Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι δὲν ἐγαργάλιζον αὐτὸν αἱ διαπικρὰς καὶ αἱ τιμαὶ τῆς πρωτεύουσας εὐτε ἐπτόουν τὴν φιλοπατρίαν του τὰ τεκταινόμενα τυραννικὰ σχέδια, ἂν μετέβαινε θὰ δυτηρέσσει τὸν νομάρχην καὶ τὴν κυβέρνησιν, ἥτις ὡς διαδόδοι εἶχε σκοπὸν νὰ φέρῃ σιδηροδυσμῖους διὰ πολυμικρῶν πλοίων τοὺς ἀπειθεῖς δημάρχους εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Καὶ τὸ δίλημμα ἔπρεπε νὰ λυθῇ μέχρις ἐσπέρας διότι τὴν ἐπαύριον λίαν πρωτάνεχθῃ τὸ ἀτμόπλοιο, ἡ μὲν μέχρι τῆς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν εὐκαιρία !

Ἄν ἦτο δυνατόν νὰ φύγῃ ἐνταυτῷ καὶ νὰ μείνῃ!... νὰ εὐρίσκειται εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ ταυτοχρόνως νὰ παρευρίσκειται εἰς τὰς ἑορτάς τὰς πρωτεύουσας ;...

Φαίνεται ἰδέα ἐπὶ ληθὲν αἰφνης εἰς τὸ πνεῦμά του... Ἐν ἀνδρείκελον ἡδύνατο νὰ τὸν σώσῃ, νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ, ὅχι βεβαίως εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου δὲν ἡδύνατο τὸ ἀνδρείκελον νὰ μεταβῇ μόνον του, ἀλλ' εἰς τὴν οἰκίαν του. Ὁ ἀνεχώρει κρυφίως, θὰ διεσκέδαζεν εἰς Ἀθήνας, θὰ διέδιδεν ὅτι ἦτο ἀσθενὴς καὶ ἐν ἀνδρείκελον θ' ἀνεπλήρου αὐτὸν προσωρινῶς εἰς τὸ γραφεῖον ἢ καὶ εἰς τὴν κλινὴν.

Τόση ἦτο ἡ χαρὰ του ὥστε ἐνηγκαλίσθη περιπαθῶς τὴν κυρίαν Γαρουφαλίαν εἰσελθοῦσαν ἐκείνην τὴν στιγμὴν εἰς τὸ γραφεῖον, ἀνακοινώσας παραχρῆμα εἰς αὐτὴν τὸ σχέδιόν του.

— Ἀνδρείκελον !... εἶπεν ἡ εὐσαρκος σύζυγος... μὰ δὲν εἶνε φρόδος μὴ ἀνακαλυφθῇ ;... δὲν θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἦτο ἄνθρωπος ἀληθινός ;...

— Μὰ ποῖος ἠρώτησεν ὁ κ. Σωτήριος.

— Ὁ κουμπάρος μας !... εἶπε διατάζουσα ἡ κυρία Γαρουφαλιά.

Ὁ δήμαρχος ἐνθουσιασθεὶς ἐκ τῆς ἰδέας ἡσπάσθη τὴν σύζυγόν του, ἐπαινῶν μεγαλοφώνως τὴν εὐφυίαν τῆς, ἐπεμψεν ὀριστικῶς τὸν Φώτην νὰ παραγγεῖλῃ τὰ μουλάρια καὶ προσκαλέσας τὸν κουμπάρον κ. Σ. Μανώλην, ἀνέθηκεν εἰς αὐτὸν τὴν λεπτὴν καὶ σοβαρὰν ἅμα ἐντολήν, ἣν ἐκεῖνος μετὰ τινος ἐνδοιασμοῦ, ἀπεδέχθη.

— Ἰδὲς καλὰ ! εἶπεν αὐτῷ ὁ κ. Σωτήριος, θέλω νὰ τὰ καταφέρῃς καλὰ !

Τὴν ἐσπέραν ἐνῷ δύο γοργοὶ ἡμίονοι μετέφερον τὸν δήμαρχον καὶ τὸν κλητῆρά του εἰς τὴν παραλίαν, ὁ κουμπάρος κρυφίως ἐλάμβανε κατοχὴν ἐπὶ πάντων τῶν δικαιωμάτων τοῦ κ. Σωτηρίου, ὡς τῷ ὑπεσκέθη.

Ἐν τούτοις καθ' ὅσον ἐξ ἐνὸς τιναγμοῦ τοῦ ζώου εἶχε πέσει τὸ φέσιον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ δημάρχου, μὲ ὅσας δὲ προσπάθειας καὶ ἂν κατέβαλεν ὑπῆρξεν ἀδύνατον πλέον νὰ σταθῇ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του.

— Τί διάβολο ἔπαθε τὸ φέσι μου κ' ἐστένευσεν δὲν εἰδεύω ! ἔλεγεν ὁ κ. Σωτήριος, ἀλλὰ δὲν πειράζει· θὰ πάρω ἓνα καινούριον στήν Ἀθήνα.

Ἐκεῖ πιθανῶς καὶ ἡμεῖς θὰ τὸν ἐπανιούρωμεν.

Φάβουμ

ΠΑΝΩ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ

Τὸ θυμᾶσαι ; ἔγραφα, Πάνο, ἕνα καιρὸ :

« Εἶτε καὶ τὰ δάκρυα στίχοι ἀπὸ νερό ».

Τώρα φεύγεις, Πάνο μου, φεύγεις μακριά μου !

*

Ἐκλαψά πολὺ γιὰ σέ, μὰ τὰ δάκρυά μου
νὰ τὰ γράψω 'ς τὸ χαρτί, ἄχ ! δὲν εἴμπορῶ !
Εἶτε καὶ τὰ δάκρυα στίχοι ἀπὸ νερό.

Ἰωάννης Πολέμης

ΤΑ ΤΡΙΑ ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

Τῶν ἐν τῷ προπαρελθόντι φύλλῳ τριῶν αἰνιγμάτων ἐστάλησαν ἡμῖν ἱκαναὶ λύσεις. Ἀναμένομεν δὲ καὶ ἄλλας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἰδίως, διότι ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐστάλησαν ἡμῖν ἤδη. Τούτων τινὲς εἶνε εὐφρεῖς, αἱ πλεῖσται ὁμῶς ἀπέτυχον δυστυχῶς τοῦ σκοποῦ.

Εἰς λέγει ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ «ὁ κ. Χ. Τρικούπης εἰσηλθε καὶ κατόκησεν ἐντὸς τοῦ στέμματος· ἐν τῷ δευτέρῳ ὅτι τὸ στέμμα ἐδέχθη τὴν κατοικίαν του, καὶ ἐν τῷ τρίτῳ ὅτι ὁ κ. Δηλιγιάννης ἀπελπισθεὶς κατεσκεύασεν ἴδιον στέμμα καὶ τὴν ἀρχόνην του !»

Ἄλλος τις ἐκ Πατρῶν ἔμμετρος ὅτι ἐν τῷ πρώτῳ καὶ τῷ δευτέρῳ ὁ Τρικούπης ζητεῖ καταφύγιον ἐντὸς τοῦ στέμματος καὶ τὸ στέμμα ἐντὸς τοῦ Τρικούπη, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ὁ Δηλιγιάννης κρύβει ἑαυτὸν 'ς τὴν ἴδια του μοναστῆρα.

Ἄλλος ἀπαντᾷ ὅτι εἶνε ἄλυτα, ἐπίτηδες δὲ τὰ ἐβάλκαμεν διὰ νὰ πονοκεφαλῶμεν τοὺς ἀναγνώστας μας· καὶ αὐτὸς ὡς εὐφυὴς δὲν ἐπονοκεφαλῆσεν, ἐφ' ᾧ καὶ τὸν συγχαίρομεν, εὐρίσκοντες καλὴν τὴν δικαιολογίαν καὶ εὐφραδὴ τὴν λύσιν του ταύτην.

Ἄλλος ὅτι μόνος ὁ κ. Τρικούπης θὰ ἡδύνατο νὰ τὰ δια... λύσῃ.

Καὶ τέλος τὴν ἐπομένην ἔμμετρον, ἣν ὡς ἀρκούντως ἐπιτυχῇ δημοσιεύομεν ὁλόκληρον :

ΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

Ἐνα δεξιὰ κ' ἓνα ζερβὰ
καὶ μέσ' 'ς τὴ μέση ἓνα,
Τρία ἐκρεμώντα κλουβὰ
ἀλυσσοκρεμασμένα.

Κῆταρε μέσα τρία πουλιὰ
μ' ἀνθρώπινο κεφάλι·
τουτέστι, καὶ τὰ τρία τους
ῆταρε παπαγάλοι.

Κ' ἐκελαῖδοῦσε τὸ ζερβὰ
ὑπὲρ τοῦ δεξιὰ του·
τουτέστι, σὰν πρωτοπουργὸς
ὑπὲρ τοῦ βασιλῆα του.

Κ' ἐκελαῖδοῦσε τὸ δεξιὰ
ὑπὲρ τοῦ ἀριστεροῦ του·
τουτέστι, σὰν ὁ βασιλεὺς
ὑπὲρ τοῦ ἐπουργοῦ του.

Τὸ τρίτο δὲν εἶχε ἄλλο τι
καὶ μονολόγους κάνει,
τουτέστι φάλλει ὁ θόδωρος
ὑπὲρ τοῦ Δηλιγιάννη.

Φαγᾶς

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Φαίνεται ὅτι καὶ ὑπὸ θεατρικὴν ἐποψὴν αἱ ἑορταὶ τοῦ Διαδόχου δὲν θὰ καθυστερήσωσιν. Οὕτω σήμερον ὁ Λεκατσᾶς δίδει μεγαλοπρεπῶς τὴν Χίον Δούλην, ὑποδυόμενος τὸ πρόσωπον τοῦ Μηνᾶ. Μέλλει δὲ κατόπιν μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας νὰ δώσῃ καὶ τὸν Μάχθεθ καὶ τὴν Γαλάτεια τοῦ Βασιλειάδου, ἴσως δὲ καὶ τὸν Ρισελιέ. Τὴν δὲ Πέμπτην ἀγγέλλεται ἡμῖν ὅτι ὁ καθηγητὴς τῆς γαλλικῆς κ. G. Modiano μετὰ τῶν μαθητῶν του μέλλει νὰ δώσῃ ἑκτακτον ὅλως γαλλικὴν παράστασιν, ἐν ἣ θὰ παιχθῇ πρωτότυπός τις φάρσα τοῦ ἰδίου καὶ δύο κωμῳδαὶ τοῦ Μολιέρου. Πιστεύεται δὲ ὅτι ἡ φάρσα μάλιστα θὰ προσελκύσῃ κόσμον, διότι θὰ εἶνε πράγματι, ὡς ἐπιγράφεται, Μία ἐκπληξὶς διὰ τὸ κοινόν.